Canon de rugăciune către Sfântul mucenic Bonifatie

(s.v. 19 decembrie / s.n. 01 ianuarie)

Sfântul mucenic Bonifatie şi Sfânta Aglaida, Roma (s.v. 19 decembrie / s.n. 01 ianuarie):

https://www.academia.edu/44772826/Sf%C3%A2ntul_mucenic_Bonifatie_%C5%9Fi_Sf%C3%A2nta_Aglaida_Roma_19_decembrie_

https://archive.org/details/sf.-bonifatie-si-aglaida

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-bonifatie-si-aglaida

***

Materiale despre Sfântul mucenic Bonifatie şi Sfânta Aglaida:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-muc-Bonifatie-%C5%9Fi-Aglaida-(19-dec)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Bonifatie

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Bonifa

***

Troparul Sfântului mucenic Bonifatie, glasul al 4-lea: Mucenicul tău Doamne, Bonifatie, întru nevoinţa sa, cununa nestricăciunii a dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru; că având puterea Ta, pe chinuitori a învins; zdrobit-a şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lui, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

&&&

facere a lui Iosif

Cântarea 1

Irmos: Pe voievozii cei puternici, pe cele trei părţi ale sufletului, Te rog înecă-i, Cel ce Te-ai născut din Fecioară, întru Adâncul Nepătimirii. Ca întru omorârea trupului meu să-Ţi cânt Ţie, ca şi cu o alăută, cântare de biruinţă.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu cuget plin de înflăcărare râvnind la luptele vitejilor pătimitori, te-ai luptat cu tărie şi ai ucis pe şarpele, cu nevoinţele tale cele purtătoare de viaţă, sfinţite Bonifatie, împreună vorbitorule cu Sfinţii Îngeri.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzând cumplit răspândită pe pământ înşelăciunea vrăjmaşului, viteazule luptător, aprinzându-ţi-se sufletul de dumnezeiasca dragoste, ai intrat în locul de chinuri, cu cuget neînfricoşat, de trei ori fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Luminându-te cu dumnezeiasca Înţelepciune, fericite, ai înspăimântat pe vrăjmaşii cei neînţelepţi, vestind pe Hristos, care S-a asemănat trupeşte cu acei cărora a voit să se arate, mucenice Bonifatie, mult pătimitorule.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Muntele lui Dumnezeu pe care l-a văzut mai înainte proorocul Daniel, cortul cel înţelegător, lespedea cea prea cinstită, sfinţenia slavei, masa care a încăput dumnezeiasca Pâine, pe Preasfânta Fecioară, cu cântări să o lăudăm.

Cântarea a 3-a

Irmos: Biserica cea stearpă...

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai dorit Libertatea cea de sus, mărite, te-ai izbăvit de jugul robiei, râvnind Patimilor celor cinstite ale Celui ce S-a făcut Rob din milostivire, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Arătându-te mai presus de cugetele cele trupeşti, cu dumnezeiască schimbare, fără de veste toată năvălirea necazurilor ai răbdat veselindu-te, Sfinte mucenice Bonifatie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Lepădatu-te-ai de tine însuţi şi ai ieşit la lupte şi la întrecerea cu vrăjmaşul, întărit fiind cu arma crucii şi asemeni mucenicilor te-ai arătat, vrednicule de laudă, Sfinte Bonifatie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Deşertându-Se pe Sine în pântecele tău, nu a deşertat Sânurile Părinteşti, Dumnezeul Cel mai presus de fiinţă şi S-a făcut Fiu al tău, Preacurată, ca să mântuiască pe oameni.

Irmosul: Biserica cea stearpă a rodit şi adunarea cea cu mulţi fii a slăbit; să strigăm Minunatului nostru Dumnezeu: Sfânt eşti Doamne!

Cântarea a 4-a

Irmos: Pentru dragostea Chipului Tău, ai stat, Milostive, pe Crucea Ta şi neamurile s-au topit, că Tu eşti Tăria şi Lauda mea, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fericind răbdarea celor ce se luptau, cu râvna cinstitelor patimi te-ai asemănat lor, înţelepţite de Dumnezeu, fericite mucenice.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mergând cu credinţă în căutarea dumnezeieştilor mucenici, prea fericite, te-ai dat pe tine însuţi povară vrednică de minunare celei ce te dorea, de Dumnezeu înţelepţite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Curăţindu-te, mucenice, ca aurul în topitoarea chinurilor, te-ai arătat mai curat decât aurul, purtând pecetea patimilor Celui ce te-a făcut.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

După naştere cunoscându-ţi fecioria pecetluită, Fecioară, cu credinţă ai slăvit pe Cuvântul, care în chip de negrăit S-a născut din pântecele tău.

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminarea Ta, Doamne, trimite-ne-o nouă şi ne scoate din negura greşelilor, Bunule, pacea Ta dăruind-o nouă.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o stea strălucitoare ai răsărit de la Apus şi apunând, o, mucenice, cu răbdare de luptător, iarăşi ai răsărit către Apus, luminând marginile.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevoitu-te-ai mucenicește, răbdând smulgerea unghiilor, cu trestie ascuţită fiind împuns, mucenice şi cu harul ai tocit toate boldurile vicleanului.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Măiestriile vrăjmaşului au fost neputincioase împotriva ta, de Dumnezeu înţelepţite; că sufereai chinurile trupului ca şi cum ai fi fost fără de trup, cu privirea neabătută către Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Spală de toată întinăciunea sufletul meu, strig către tine şi mă miluieşte, Ceea ce ai Întrupat pe pământ pe Dumnezeu, Mântuitorul cel adevărat.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-am mai înainte...

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fiind lovit, cu rănile trupului ai rănit pe cei fără de Dumnezeu, care boleau fără vindecare, din neştiinţă şi celor bolnavi te-ai arătat doctor, Sfinte pătimitorule Bonifatie.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţându-te către Dumnezeu, fericite, cu adaosul pătimirilor ai surpat pe vrăjmaşii cei nevăzuţi şi celor căzuţi te-ai făcut ajutător, purtătorule de chinuri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Fiind târât pe pământ, ca o piatră de mult preţ, purtătorule de biruinţe, ai surpat întăritura înşelăciunii şi prin credinţă ai întărit inimile credincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Rugul care ardea şi nicidecum nu se mistuia, pe tine te închipuia de mai înainte, Prealăudată. Căci ca şi acela, nici tu nu ai ars, Întrupând pe Dumnezeu.

Irmosul: Strigat-a mai înainte, închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit, rugându-se: din stricăciune izbăveşte-mă, Iisuse, Împărate al Puterilor.

Condac, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi Lumina Ta, Doamne s-a însemnat peste noi care cu cunoştinţă Te lăudăm, venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Jertfă fără de prihană te-ai adus pe tine de voie, Celui rânduit a Se naşte din Fecioara pentru tine, Sfinte purtătorule de cunună, înţelepte Bonifatie.

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii lui Avraam oarecând în Babilon văpaia cuptorului au călcat, strigând cu laude: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Neplecându-ţi genunchii chipurilor cioplite, te-ai aruncat în mari primejdii ca într-un cuptor, mucenice; întru care răcorindu-te, strigai: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat!

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sârguindu-se cel cu cuget viclean să slăbească tăria mărturisirii tale, fără de milă vărsa plumb fierbinte în cele dinlăuntrul tău, dar vădit s-a ruşinat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Tăindu-ţi-se grabnic sfinţitul tău cap, ai tăiat capul vicleanului vrăjmaş cel iscusit în vicleşuguri, cu sabia bărbăţiei tale, mucenice al lui Hristos, de Dumnezeu înţelepţite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ca să-ţi cânt ţie, Fecioară, cu glasuri cuvioase, izbăveşte-mă, cu rugăciunile tale, de patimi, de primejdii, de supărări şi de oamenii cei vicleni, care caută să-mi facă rău.

Cântarea a 8-a

Irmos: Izbăvitorule al tuturor...

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu folos lucrând Hristos mântuirea ta, mucenice Bonifatie, te întăreşte pe tine cel ce umblai după moaştele bunilor biruitori mucenici, ca să te faci ca aceia, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Fericitei stăpâne, ca o fericită vistierie, ai fost înapoiat, fericite, cu care aceasta îmbogăţindu-se, cânta cu inimă veselă: toate lucrurile binecuvântaţi pe Domnul.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ridicând degrab biserică prea sfinţită, vrednica de laudă femeie, te-a aşezat într-însa, pe tine, care ai fost locaş dumnezeieştii Treimi, purtătorule de biruinţe al lui Hristos, Sfinte mucenice Bonifatie.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Ucis fiind pentru dragostea Celui ce te-a zidit, vindeci cu rugăciunile tale cele făcătoare de viaţă, pe cei ce cad sub uciderea patimilor, care strigă: toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Peste tine, prea curată, pogorându-Se Cel mai presus de toate, S-a Întrupat precum ştie, Fecioară şi a îndumnezeit pe oamenii care cântă: toate lucrurile binecuvântaţi pe Domnul.

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Irmosul: Izbăvitorule al tuturor, Atotputernice, pogorându-Te în mijlocul văpăii, la cei ce se păstrau în dreapta credinţă, i-ai rourat şi i-ai învăţat să cânte: toate lucrurile binecuvântaţi şi lăudaţi pe Domnul.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva, adică, prin greşeala...

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Văzându-te pe tine, comoară sfinţită, se veselea cea pururea pomenită, strigând: trimisu-te-am pe tine rob, fericite, dar te-am primit stăpân adevărat, izbăvindu-mă cu rugăciunile tale cele bine primite, de robia răutăţilor.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înflorit-ai ca un crin în văile cele înţelegătoare ale mucenicilor, Sfinte mucenice Bonifatie. Înălţatu-te-ai ca un finic, ca un cedru răspânditor de bună mireasmă te-ai

făcut cunoscut, ca un chiparos ales te-ai arătat, umplând de bună mireasmă sufletele noastre.

Stih: ***Sfinte mucenice Bonifatie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Astăzi ne-a răsărit nouă pomenirea ta, purtătorule de biruinţă, ca un soare strălucind cu dumnezeieştile daruri, luminând sufletele celor ce te laudă pe tine şi îndepărtând negura patimilor, mucenice purtătorule de biruinţe şi vrednicule de laudă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca un soare ai răsărit de la Apus şi ai ajuns până la cetatea Răsăritului, unde prin mucenicie ai şi apus, alergând spre o viaţă mai bună şi ai ajuns la Roma cea lăudată, pe care ai întărit-o cu rugăciunile tale.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Luminează-mă cu lumina ta, ceea ce eşti fără de prihană, pe mine, care sunt cuprins de întunericul păcatului, Născătoare de Dumnezeu şi dă-mi a umbla întru blândeţea dumnezeieştilor porunci, Mireasă a lui Dumnezeu, ca să te laud pe tine, cea cu totul lăudată.

Irmosul: Eva, adică, prin greşeala neascultării a aşezat blestemul în lume, iar tu Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla pe care ai purtat-o în pântece, ai înflorit lumii Binecuvântarea. Pentru aceasta toţi te mărim.

Sedelna, glasul 1. **Podobie:** Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Cinstind pe Dumnezeu, ai fost cinstit de Dânsul, fericite Bonifatie, podoaba mucenicilor; pentru aceea te-a şi împodobit pe tine cu Cununa dumnezeieştii măriri. Drept aceea prăznuind astăzi prea sfântă pomenirea ta, ne rugăm ţie: roagă-te pentru noi Domnului.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască

cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

După Lege te-ai luptat, nevoindu-te şi ai ruşinat pe tiranul şi momelile lui; şi într-armându-te cu Crucea, ai suferit chinurile cele cu dureri, fericite şi ai luat răsplată mărirea cea cerească. Pentru aceasta ne rugăm ţie: roagă-te să ne mântuim noi.

Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Degrab primeşte Stăpână rugăciunile noastre şi le du Fiului şi Dumnezeului tău, Doamnă prea curată şi risipeşte meşteşugirile şi dărâmă îndrăznirile celor fără de Dumnezeu, ce se într-armează asupra robilor tăi. Sfărâmă supărările celor ce aleargă la tine, Fecioară.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa drept-măritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.
Dacă Te-a văzut Maica Ta, Ceea ce nu ştie de mire, pe Cruce Înălţat, Cuvinte al lui Dumnezeu, ca o Maică tânguindu-se, striga: ce Minune nouă şi uimitoare este aceasta, Fiul meu! Cum Tu, Viaţa tuturor, Te împreunezi cu moartea, vrând să înviezi pe cei morţi, ca un Milostiv?

Sinaxar

Întru această lună în ziua a nouăsprezecea, pomenirea Sfântului mucenic Bonifaciu.

Stih: Căutând Bonifatie oasele mucenicilor,
S-a aflat pe sine-ţi tăiat fiind în ceata mucenicilor.
În a nouăsprezecea zi, s-a tăiat de sabie,
Grumazul lui Bonifatie.

Acesta a fost pe vremea împărăţiei lui Diocleţian, rob unei femei mari, de cinste, anume Aglaea, fata lui Acachie antipatului Romei, care făcea păcate trupeşti cu stăpâna sa; era şi beţiv, era şi milostiv, şi iubitor de străini, şi da cu osârdie la cei lipsiţi milă, şi se înfrângea cu inima, şi i se făcea milă de nevoile oamenilor; asemenea şi stăpâna sa era milostivă; şi iubea pe mucenici.

Deci într-una din zile, zise lui Bonifaciu: Alergi la Anatol unde mărturisesc sfinţii, şi-mi adu moaşte de sfinţi, ca să le avem de ajutor, şi de sufletească mântuire.

Iar Bonifaciu râzând zise: De vor aduce moaştele mele, primi-le-vei? Ea râse, şi-l numi beţiv.

Deci învăţându-l îl trimise cu bani, şi mergând cu douăsprezece slugi şi cu mulţi galbeni la Cilicia, unde se munceau sfinţii, află sfinţii în munci, şi le sărută legăturile şi rănile. Apoi a stătut de faţă înaintea ighemonului, mărturisindu-se că este creştin, şi prinzându-l l-a spânzurat cu capul în jos. L-a strujit fără milă, şi i-a bătut trestii ascuţite pe sub unghii; i-a dat plumb topit pe gură, şi l-a băgat cu capul în jos într-o căldare plină de smoală ce fierbea, şi ieşind nevătămat, pieriră cinzeci de ostaşi din străjuitori. Apoi tăindu-i-se capul curse lapte în loc de sânge; cu această ocazie au venit către Hristos cincizeci de oameni şi s-au botezat.

Iar slugile ce venise cu dânsul de la Roma, dacă văzură că se zăbovea, socotiră că el va fi umblând prin cârciume după beţie, precum îi ştia năravul; iar dacă au aflat de la slujitori anume, de chinurile şi muncile ce a răbdat, şi că şi-a dat şi sfârşitul, au umblat de i-au găsit moaştele, şi căzând pe dânsul, şi plângându-l şi sărutându-l, cerea iertare, căci îl grăiseră de rău şi-l hulise; şi cumpărându-i trupul drept cinci sute de galbeni, l-a adus la Roma; de care aflând stăpâna sa Aglaea cu amănuntul prin descoperire de înger, l-a întâmpinat şi l-a primit cu mare cinste, şi l-a îngropat aproape de cetate de cincizeci de stadii, şi făcând o biserică pe numele lui, la casa ei în mijlocul oraşului, l-a mutat acolo, unde în toate zilele iese izvor de tămăduiri; iar de atunci petrecând ea cu cuviinţă şi plăcere dumnezeiască, cu pace şi-a dat sufletul la Dumnezeu.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne miluieşte-ne, şi ne mântuieşte pe noi, Amin.